

Op peil houden van kennis en vaardigheden van de keurmeesters

De werkwijze zoals in dit stuk zijn voorgesteld zijn in de ledenvergadering van 9 maart 2002 vastgesteld.

De werkgroep heeft een aantal gedachten op papier gezet. Uitgangspunt is hierbij dat het werkbaar is, de kwaliteit van de keurmeesters op afstemt en wij daar met z'n allen achter kunnen staan. In de bespreking met de keurmeesters is duidelijk verwoord dat het vigerende beleid om de kennis en vaardigheden op peil te houden met behulp van licentietoetsen een vangnetfunctie moet worden. In principe moet de keurmeester zijn of haar kennis en vaardigheden op een andere wijze op peil houden. De mogelijkheden hiertoe moeten wel de kwaliteitstoets kunnen doorstaan en moeten daarom genormeerd worden.

1. Regionale bijeenkomsten keurmeesters

Deze bijeenkomsten worden door de keurmeesters georganiseerd. De planning inclusief het programma hiervoor, wordt aangemeld bij de coördinator van de werkgroep. Keurmeesters die aansluiting zoeken bij een regionale groep kunnen via de coördinator adressen krijgen. Op de regionale bijeenkomsten moet aandacht besteed worden aan theoretische kennis van het wijnmaakproces, de smaak, in de wijn voorkomende geuren, wijngebreken, wijnziekten en de rapportering. In deze bijeenkomsten moet ook aandacht besteed worden aan de keuren van amateur-wijnen en vooral aan de afwijkingen. Per keer kunnen bijvoorbeeld twee flessen amateurwijnen gekeurd worden en drie flessen commerciële wijn worden geproefd om de wijnklassen scherp te houden.

2. Landelijke bijeenkomsten keurmeesters

Op deze bijeenkomsten zullen thema's aan de orde gesteld worden. Hierbij kan men denken aan ontwikkelingen in het wijnmaakproces, behandelen knelpunten tijdens keuringen, gerichte keuringen om de puntentoekenning te ijken.

3. Andere wijzen van kennisoverdracht

Geven van cursussen over wijnmaken voor beginners en gevorderden, wijn proeven, verzorgen van lezingen, maken van nieuwsbrieven, maken over een stukje theorie van het proces, de toevoegingen, de troebels, de zuren, gebreken en/of ziekten.

4. Evaluatie keuringen

Het organiserend comité dient een evaluatie te houden van de gedane keuring waarbij zij iets moet zeggen over de wijze van invulling van de keuringsrapporten en de kwaliteit van het geleverde commentaar, zowel mondeling als schriftelijk. Hiervoor is een evaluatierapport beschikbaar.

Als minimumeis om het kwaliteitsniveau te waarborgen geldt dat de keurmeester in een periode van een jaar deelgenomen moet hebben aan (regionale) bijeenkomsten waarin minstens tweemaal alle aspecten van het wijn maken en wijnkeuren aan de orde gesteld zijn. Uitgaande van het gegeven dat iedere regio minstens eenmaal per jaar alle onderwerpen zal behandelen en dat de keurmeesters per toerbeurt een

bijeenkomst voorbereiden komt dit neer op een minimale aanwezigheid van 66% wordt gerealiseerd. De keurmeester zelf is verantwoordelijk voor zijn of haar aanwezigheid bij de voor hem of haar relevante onderwerpen. Daarnaast kan compensatie gezocht worden in de landelijke bijeenkomsten, leveren van een inhoudelijke bijdrage met behulp van nieuwsbrieven, uitvoeren van keuringen, geven van lezingen en cursussen, bijdragen aan lesmateriaal.

De aanwezigheid bij en/of de bijdrage aan bijeenkomsten wordt aangemeld door de keurmeester zelf en wordt opgegeven aan de coördinator. In geval van twijfel bepaalt de werkgroep of de aan de kwaliteitseis is voldaan.

Keurmeesters die niet of niet voldoende bijgebleven zijn zullen om de drie jaar een licentietoets moeten doen. In deze licentietoets zullen de kennis en vaardigheden getoetst worden. In deze licentietoets zullen exameneisen als criterium gelden. De kosten van het verkrijgen en in stand houden van voldoende gekwalificeerde keurmeesters liggen in principe bij de keurmeester zelf. Per jaar zal de Federatie 2x een landelijke bijeenkomst organiseren waarbij de reis- en verblijfkosten voor rekening van de keurmeester komen. Organisatiekosten zullen ten laste komen van de Federatie.

